

15. grein.
Lögráðamenn má skipa til bráðabirgða og aðrar bráðabirgðarráðstafanir má gera í sjerhverju ríkinu.

16. grein.
Með málefni þau, sem um ræðir í 14. og 15. grein, ber í hverju landi að fara eftir þar gildandi lögum.

17. grein.
Um afleiðingarnar í fjárhagslegum eignum af sviftingu lögræðis og um heimildir lögráðamannsins gilda lögin í ríki því, sem lögráðamenskan er framkvæmd í.

Þetta ákvæði gildir ekki um hæfileikann til að bindast skyldum eftir víxli eða tjekka.

18. grein.
Samkvæmt samkomulagi milli hlutaðeigandi ráðuneyta má flytja lögráðamensku til einhvers hinna ríkjanna, ef hinn ólögráða hefir búsett sig þar, eða það af öðrum ástæðum er talið hagkvæmt.

19. grein.
Spurningin um afnám lögræðissviftingar, sem hefir verið ákvæðin í einhverju samningsríkinu, skal, sje sá lögræðissvifti ríkisborgari í einhverju þeirra, úrskurðuð í því ríki, sem lögráðamenskan er framkvæmd í.

Við úrskurð þennan skal í hverju ríki farið eftir þar gildandi lögum.

Artikkel 15.
Midlertidig verge kan opnevnes og andre midlertidige forføininger treffes i enhver av statene.

Artikkel 16.
De avgjørelser som omhandles i artiklene 14 og 15, treffes i hver stat efter der gjeldende lov.

Artikkel 17.
Rettsvirkningene av umyndigheten i formuerettslig henseende og vergens rådighet bedømmes efter loven i den stat hvor vergemålet utøves.

Denne bestemmelse gjelder ikke evnen til å inngå forpliktelser efter veksler eller check.

Artikkel 18.
Et vergemål kan efter forhandling mellem vedkommande departementer overføres til en av de andre stater, såfremt den umyndige har bostatt sig der, eller såfremt det av andre grunner finnes hensiktsmessig.

Artikkel 19.
Spørsmål om ophevelse av en umyndiggjørelse som er besluttet i en av de kontraherende stater, skal, når den umyndiggjorte har statsborgerrett i en av disse, avgjøres i den stat hvor vergemålet utøves.

Ved avgjørelsen anvendes i hver stat den der gjeldende lov.

Artikel 15.
Tillfälligt förmynderskap kan anordnas och andra tillfälliga åtgärder vidtagas i envar av staterna.

Artikel 16.
Vid prövning av frågor, som avses i artiklarna 14 och 15, tillämpas i varje stat där gällande lag.

Artikel 17.
Omyndighetens verkan i förmögenhetsrättsligt hänseende och förmyndarens behörighet bedömas enligt lagen i den stat, där förmynderskapet utövas.

Vad nu är sagt skall ej hava avseende å rätt att ingå förbindelse enligt växel eller check.

Artikel 18.
Förmynderskap kan efter förhandling mellan vederbörande statsdepartement överflyttas till annan stat, om den omyndige tagit hemvist därstädes eller överflyttning av annan grund finnes lämplig.

Artikel 19.
Fråga om hävande av omyndighetsförklaring, som meddelats i fördragsslutande stat, skall, om den omyndigförklarade är medborgare i sådan stat, prövas i den stat, där förmynderskapet är anordnat.

Vid prövningen tillämpas i varje stat där gällande lag.